

Arrest

nr. 158 206 van 11 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 juni 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 augustus 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. KUIJL, die loco advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 december 2014 diende verzoeker een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Deze aanvraag werd op 26 juni 2015 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN

MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29.12.2014 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen (...)'

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- afschrift Belfius dd. 03.12.2014 waaruit blijkt dat de referentiepersoon kinderbijslag ontvangt: echter, aangezien kinderbijslag een vorm van aanvullende gezinsbijslag is, kan dit bedrag niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen*
- werkloosheidsattest ABW dd. 19.12.2014 waaruit blijkt dat ze in de periode januari - november 2014 een werkloosheidsvergoeding ontving*
- arbeidscontracten (vervangingscontracten van bepaalde duur) stad Dendermonde dd. 31.01.2014, 06.02.2014, 05.02.2014, 03.06.2014, 18.11.2014 en 21.01.2015 met bijhorende loonfiches; bijbehorende verklaringen van de dienst personeelszaken (stad Dendermonde) dd. 24.12.2013 waarin de verschillende periodes van tewerkstelling worden opgesomd (verschillende, niet aaneensluitende periodes in 2010 tot 2014)*

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden onvoldoende stabiel en regelmatig zijn. De referentiepersoon is momenteel immers opnieuw tewerkgesteld via een contract voor bepaalde duur (vervangingsovereenkomst dd. 21.01.2015), vanaf 07.01.2015 tot en met de laatste dag afwezigheid van een derde. In de voorgelegde arbeidsovereenkomst staat expliciet vermeld dat het contract automatisch wordt verbroken zodra het te vervangen personeelslid de dienst herneemt.

Er liggen bewijzen voor dat de referentiepersoon heden nog een (al dan niet aanvullende) werkloosheidsvergoeding ontving.

Uit de voorliggende gegevens blijkt op dan ook op onvoldoende wijze dat de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Verder legt betrokkene persoonlijke arbeidscontracten en loonfiches voor. Er kan met deze documenten geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken (Conseil d'état, cass., arr. 230.955, 23 april 2015).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Hij betoogt dat de referentiepersoon sedert april 2010 in dienst is getreden bij de stad Dendermonde als begeleidster in de buitenschoolse opvang. Hij voert aan dat haar periodes van werkloosheid tussen twee arbeidscontracten steeds beperkt zijn geweest en dat van 9 november 2011 tot 31 maart 2012 twee tewerkstellingen tegelijk werden gecombineerd. Dit was ook het geval tussen 27 januari 2014 en 9 mei 2014 evenals van 7 januari 2015 tot 30 april 2015. Hij voert aan dat de tewerkstelling sinds oktober 2014 doorlopend was en dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon wel degelijk toereikend zijn. Hij voert aan dat, al werd zij telkens met contracten voor bepaalde duur tewerkgesteld, zij doorlopend en langdurig werd tewerkgesteld door het stadsbestuur. Hij voert aan dat hij arbeidscontracten voorlegde van 31 januari 2014, 6 februari 2014, 5 februari 2014, 3 juni 2014, 8 november 2014 en 21 januari 2015. Verzoeker voert aan dat uit de fiscale fiches van de referentiepersoon blijkt dat zij in 2014 een inkomen had van € 11.571,64, dit komt neer op een maandelijks inkomen € 964,37, enkel uit haar tewerkstelling bij het stadsbestuur van Dendermonde. Hij verwijst ook naar de werkloosheidsuitkering, waaruit blijkt dat, samengenomen met het loon, het inkomen € 1500 overschrijdt. Verzoeker voert verder aan dat geen rekening werd gehouden met de individuele situatie van verzoeker dat geen behoefteanalyse werd uitgevoerd

2.2. De verzoekende partij heeft op 29 december 2014 een aanvraag ingediend met het oog op het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een Belg, meer bepaald zijn echtgenote.

De toepasselijke wetbepaling is artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij. Artikel 40ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belgische onderdaan bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

De bestreden beslissing komt tot het besluit dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon onvoldoende regelmatig en stabiel zijn om in aanmerking genomen te worden. Er wordt daarbij verwezen naar het feit dat de referentiepersoon thans is tewerkgesteld met een contract voor bepaalde duur dat automatisch wordt verbroken wanneer de te vervangen persoon de dienst herneemt. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker moet worden bijgetreden waar hij stelt dat hij wel degelijk inkomsten attesteerde. Hoewel de referentiepersoon inderdaad met een contract van beperkte duur tewerkgesteld is, maakt verzoeker aannemelijk dat zij reeds geruime tijd met contracten van beperkte duur bij de stad Dendermonde tewerkgesteld was. Het feit dat het daarbij telkenmale gaat om vervangingsovereenkomsten van beperkte duur staat er niet aan de weg dat deze tewerkstelling een zekere continuïteit vertoont. Verwerende partij kon zich dan ook niet beperken tot het stellen, zonder enige beoordeling van de voorgelegde loonfiches en betalingsattesten, dat de laatste arbeidsovereenkomst van beperkte duur was en de bestaansmiddelen niet stabiel en regelmatig zijn. Zij gaat daarmee voorbij aan het feit dat dergelijke arbeidsovereenkomsten met betrekking tot een lange periode werden neergelegd en dat er wel degelijk inkomsten worden voorgelegd met betrekking tot deze periode. In de bestreden beslissing wordt niet overgegaan tot een beoordeling in concreto van deze bestaansmiddelen.

Daarenboven vermeldt de bestreden beslissing ook dat de referentiepersoon een al dan niet aanvullende werkloosheidsuitkering ontving, zonder dat deze vorm van inkomsten verder beoordeeld wordt. Nochtans worden werkloosheidsuitkeringen enkel niet in aanmerking genomen in het geval voorzien bij artikel 40ter, tweede lid, 3° van de vreemdelingenwet.

Verzoeker dient dan ook te worden bijgetreden waar hij stelt dat de bestreden beslissing niet steunt op een zorgvuldige evaluatie van de bestaansmiddelen.

Daarenboven wijst verzoeker er op dat in de bestreden beslissing niet werd overgegaan tot de door artikel 42, § 1 van de vreemdelingenwet voorgeschreven behoefteanalyse wanneer de bestaansmiddelen niet stabiel en regelmatig zijn.

Artikel 42, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.”

In casu blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing *“uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden onvoldoende stabiel en regelmatig zijn”*. De verwerende partij ontkent ten deze niet dat er inkomsten zijn, maar stelt aldus dat niet voldaan is aan de voorwaarde betreffende stabiele en regelmatige bestaansmiddelen. Overeenkomstig de voormelde bepaling diende de verwerende partij in dergelijk geval over te gaan tot een behoefteanalyse, hetgeen in casu niet is gebeurd.

In de nota werpt de verwerende partij weliswaar op dat de bestreden beslissing op goede gronden steunt, maar worden geen concrete elementen aangevoerd die afbreuk doen aan hogerstaande vaststellingen.

Het middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 juni 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT